

об'єктів; майже у всіх, переданих в комунальну власність об'єктах соціальної інфраструктури, роками не проводилися не тільки капітальні, а й поточні ремонтні роботи, їхній технічний стан виявився вкрай незадовільним.

Відтак, найбільш актуальними завданнями в галузі практичного управління комунальною власністю сьогодні можна вважати уточнення її структури і складу, формалізацію цілей, задач і принципів функціонування, оцінку фінансового потенціалу і визначення напрямків ефективного розвитку.

УДК 311.21:658

Винятинська Л.В.,

к.е.н., асистент кафедри обліку, аудиту і економічного аналізу

Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці

Платоспроможність підприємства: сутність, складові, критерії

В сучасних умовах інноваційного розвитку економіки, суттєво зростає роль платоспроможності підприємств, оскільки в складних умовах господарювання більшість вітчизняних підприємств (особливо державної форми власності) працюють збитково, ділова активність – низька, фінансовий стан – нестійкий або критичний, розміри кредиторської та дебіторської заборгованості стрімко зростають, кредитоспроможність суттєво знижується, а вимоги зовнішніх інститутів, зокрема банків – зростають. Значна кількість суб'єктів господарювання не може вчасно виконувати свої зовнішні та внутрішні зобов'язання, що показує низький рівень їх платоспроможності.

Для того, щоб підприємства здійснювали свою діяльність, необхідно вчасно проводили розрахунки між собою. Причому однією з проблем платоспроможності є не тільки наявність грошових коштів у касі чи на рахунках в банках, але й те щоб ці кошти були там вчасно [2], тобто тоді, коли потрібно погасити негайні зобов'язання, термін оплати яких уже надійшов. Постає проблема узгодження надходження та витрат грошових коштів.

В термінологічному кругообігу, поняття «платоспроможність» з'явилося порівняно історично недавно. Цей термін увійшов у вітчизняну економічну

науку завдяки зарубіжному фінансовому менеджменту [3]. За радянських часів у пояснювальних записках до річних звітів таке поняття не використовувалося. Стабільний фінансовий стан підприємств на короткострокову перспективу оцінюється рівнем платоспроможності, тобто умовна вихідна точка для визначення спроможності суб'єкта господарювання сплачувати свої боргові зобов'язання у певний проміжок часу або на певну дату.

В умовах інноваційного розвитку країни, значення платоспроможності підприємств неможливо переоцінити. Згідно з положеннями французької економічної школи, платоспроможність підприємства – це одна з підвалин концепції фінансової рівноваги. Вони вважаються платоспроможними, у тому випадку, якщо загальні активи більші, ніж зовнішні зобов'язання [1]. Чим більший обсяг загальних активів, що перевищують зовнішні зобов'язання, тим вищий рівень платоспроможності.

Отже, платоспроможність підприємства – це здатність сплачувати грошові кошти за своїми усіма зобов'язаннями, що вже настали і потребують негайного погашення. Це здійснюється за рахунок наявних власних грошових ресурсів на банківських рахунках або в готівці. Сутність платоспроможності підприємства полягає в наступному:

1. Стан платоспроможності підприємства обумовлюється наявним розміром грошових активів, але не в повній мірі його забезпечує.

2. Платоспроможність розглядається не як здатність термінового погашення зобов'язань в момент оцінки за рахунок наявних грошових коштів, а як можливість підприємства по забезпеченню генерування грошових потоків, які за обсягом та терміном відповідають зобов'язанням та платіжним потребам підприємства, як в короткостроковій, так і довгостроковій перспективі.

3. Платоспроможність розглядається не як статична (моментна) характеристика (оскільки вона може обумовити хибні висновки). Найбільшу цінність має динамічна платоспроможність.

4. Платоспроможність не слід ототожнювати з можливістю повернення боргів. Це хибне уявлення, оскільки платоспроможність передбачає можливість

здійснення (проплати, виконання) усіх платіжних потреб, які необхідні для нормального процесу фінансово-господарської діяльності.

5. Виконання платіжних зобов'язань може здійснюватися за рахунок не тільки власних, але й позикових коштів. Використання останніх не є свідченням неплатоспроможності підприємства, якщо воно має потенційні можливості обслуговування та повернення позикових коштів.

Основні складові частини поняття «платоспроможність підприємства» представлені на рис.1.

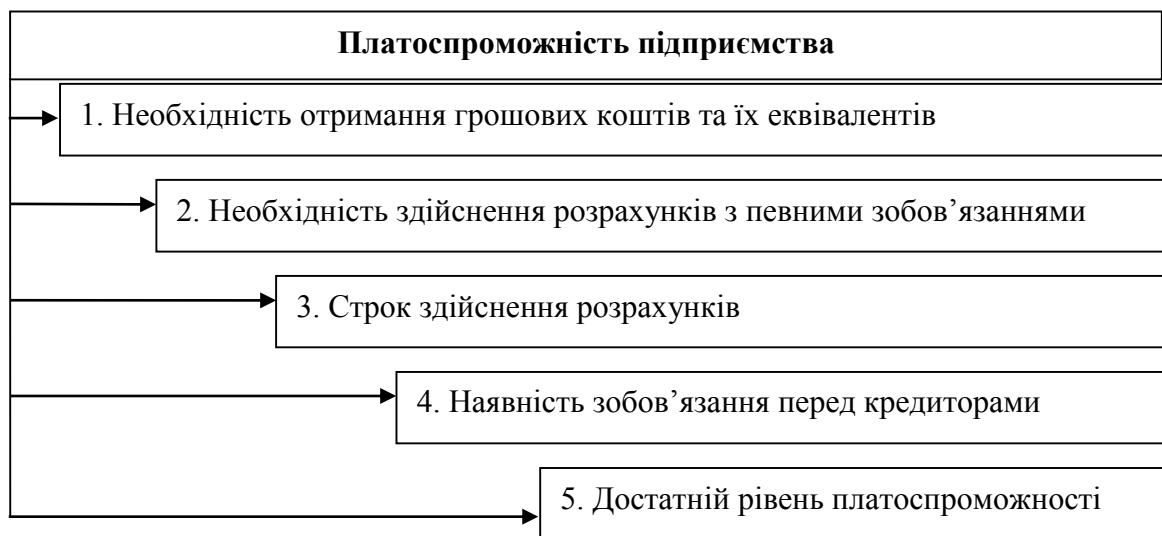

Рис. 1. Складові частини поняття «платоспроможність підприємства»

Таким чином, платоспроможність підприємства – це важлива узагальнююча характеристика фінансового стану підприємства, що забезпечує виконання фінансового плану (зокрема: планів грошової виручки та прибутку, недопущенням вилучення засобів із обороту, впровадженням режиму економії і принципів господарського та внутрішньогосподарського розрахунку, прискоренням руху оборотних засобів і недопущенням утворення зайвих запасів), тобто забезпечує безперервну діяльність господарської одиниці або засвідчує неспроможність (у випадку відсутності необхідної суми грошових коштів), що може призвести до банкрутства, примусового погашення заборгованості і втрати певних прав як акціонерами, так і кредиторами.

Список використаних джерел:

1. Богацький Н.М. Методичні підходи до оцінки платоспроможності сучасних

- підприємств / Н.М.Богацький // Економічний простір.–2010.– № 41.–С. 212–222
2. Методичні проблеми оцінки платоспроможності підприємств / О.О. Непочатенко, О.А. Непочатенко [Електронний ресурс] // Фінанси. – Режим доступу – <http://www.pdfactory.com>
3. Мошенський С.З. Економічний аналіз: підр. для студ. екон. спец. ВНЗ / С.З. Мошенець, О.В. Олійник. За ред. д.е.н., проф., заслужений діяч науки та техніки України Ф.Ф.Бутинець.– Житомир: ПП «Рута», 2007. – 704 с.

УДК 336.67

Гумега О. В.,

аспірант кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

**Забезпечення фінансово-економічної безпеки
агропромислових підприємств**

Сталий розвиток суб'єктів підприємництва в умовах ринкових відносин та зміни форм власності залежить від ефективності системи забезпечення їх фінансово-економічної безпеки. Сучасний стан відносин в агропромисловому комплексі змушує менеджмент підприємств регулярно захищати майно, інтелектуальну власність, комерційну таємницю, підтримувати імідж, отже, забезпечувати економічну безпеку підприємства.

Економічною безпекою підприємства О. А. Островська, О. Б. Соколова вважають комплексну характеристику спроможності суб'єкта підприємництва протистояти зовнішнім та внутрішнім загрозам, що визначається комплексом аспектів економічного розвитку, серед яких визначальне місце займають: фінансовий, інноваційний, організаційно-правовий, виробничо-технічний, соціальний, інтелектуальний, інформаційний [1; 2].

Забезпечення фінансово-економічної безпеки агропромислового підприємства зумовлено необхідністю нарощування обсягів виробництва сільськогосподарської продукції, покращення фінансового стану, підвищення рівня прибутковості підприємств АПК.